

Η Καθημερινή

27-28 Οκτωβρίου 2007

Βασίλης Αγγελικόπουλος

[...] Στην αφετηρία υπάρχει μόνο μια ιδέα , μια εικόνα, μια φράση, ένα μουσικό κομμάτι, μια παρατήρηση. Από αυτό ξεκινά η ομάδα και τα πάντα προκύπτουν σταδιακά στις πρόβες. Μοιάζει λίγο με σάλτο μορτάλε αυτό, αλλά το τολμά από καιρό το ξένο θέατρο. Και το ελληνικό επίσης τα τελευταία χρόνια.

Έψαξαν πολλά , «συναντήθηκαν» με καλλιτέχνες που είχαν κάνει ανάλογες «ερωτηματικές» παραστάσεις αλλού και άλλοτε (Τζον Κέιτζ, Μπεν Βοτιέ κ.ά.) , μάζεψαν στις πρόβες «και καθετί προσωπικό κι απόρρητο» κι εν τέλει γκρουπάρανε σε τέσσερις ενότητες: «Το Πάρτι», σχετικά με τον τρόπο που επικοινωνούμε οι άνθρωποι «Έρωτας», βέβαια, «Ανάκριση», αφού σε αυτή τη ζωή ανακρίνουμε και ανακρινόμαστε συνεχώς και με διάφορους τρόπους και τέλος «Τηλεπαιχνίδι» ή πως έχει καπελώσει τη ζωή μας η τηλεόραση. Αυτά μαζί με ορισμένα λογοτεχνικά θραύσματα, ερωτήσεων σημαντικά, όπως σίχτοι του Δροσίνη, του Κάμινγκς και της Ρουμάνας Μίνα Κασιάν, κάτι από το έργο του Άκη Δήμου «... και Ιουλιέττα» κ.ά.